

داستان لقمه

یکی درس می‌خواند تا این علم را به لقمه و شهرت تبدیل کند و دیگری می‌خورد تا بر سرسفره‌ی معرفت بنشیند و لقمه را به اندیشه و اخلاص مبدل کند. در این جزو به این حقیقت از نگاه قرآن اشاره می‌کنیم.

قبل از اینکه وارد بحث لقمه‌ها شویم باید عرض شود:

انسان موجودی دوسرشتی است. بخشی از انسان را بعد حیوانی او تشکیل می‌دهد که آیه «**أَنِي خالقُ بَشْرٍ مِّنْ طِينٍ**» ناظر به این بخش است و بخشی از انسان را بعداللهی تشکیل می‌دهد که آیه «**وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحٍ**» ناظر به این بخش است. در نتیجه گاهی انسان رفتارش شبیه فرشته‌ها می‌شود چون آن‌ها موجودات یک سرشتی والهی هستند. مثلا وقتی انسان مشغول عبادت می‌شود یک کار فرشته‌ای انجام می‌دهد. زمانی که در حال رکوع و سجده و حمد و تسبیح خداست او یک فرشته است و زمانی که انسان مشغول خوردن و آشامیدن و کامجوبی و خانه سازی و... است باحیوانات شریک می‌شود.

در اینجا می‌خواهیم به گونه‌ای بیندیشیم که حتی خوردن مانیز شباhtی به حیوانات نداشته باشد. لذا از خود خواهیم پرسید چرا می‌خورم و می‌آشام و خانه می‌سازم؟ تا باور کنم این‌ها همه مقدمه‌ای است برای تربیت بعداللهی انسان. همان چیزی که هرگز شبیه آن در حیوانات دیده نمی‌شود با ما همراه باشید.

لقمه‌های قرآنی یا قارونی

در این جزو می‌خواهیم ببینیم عاقبت کار یک لقمه به کجا می‌انجامد.

آیا می‌خوریم تازندگی کنیم یا زندگی می‌کنیم تابخوریم؟

هدف خوردن است یا هدف زندگی کردن؟

قرآن به کسانی که هدفی جزخوردن ندارند و آخرین نگاهشان به خوب خوردن است می‌فرماید:

هم خودتان بخورید وهم چهارپایانتان را در آن به چراب ببرید. در حقیقت خوردن این افراد را در ردیف چهارپایان ذکر کرده است.

«كُلُوا وَأَرْعُوا آنعامَكُمْ» / سوره طه - ۵۴

و در جایی دیگر می‌فرماید: مثل دنیا مثل آب بارانی است که گیاهان را می‌رویاند و مردم و چهارپایان از آن می‌خورند. «**مِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ**» بی‌شک زنده بودن غیر از زندگی کردن است. حیوانات فقط می‌خورند تا زنده بمانند. تا از منافع خود مارا بهره مند سازند. اما انسان می‌خورد تا لقمه‌ها را به انسانیت تبدیل کند. نباید خوردن انسان شبیه خوردن حیوانات شود.

چنان‌چه در این جزو خواهیم دید، خداوند به ما دستور می‌دهد بخورید و لقمه را وسیله‌ی رشد قرار دهید.

در حقیقت لقمه‌ها باید به معرفت تبدیل شود نه معرفت به لقمه.

داستان لقمه

می خوریم تا فردای آن روز به امر خداوند امساک کنیم. خوردنی که مقدمه نخوردن و روزه گرفتن می شود خوردنی زیبا و بی نظیر می شود. و همین طور خواب انسان و تنفس انسان در ماه رمضان عبادت است زیرا همه در مسیر بندگی خداوند قرار دارد. این است که خداوند هدف روزه را رسیدن به تقوامی داند (کتب عليکم الصيام... لعلکم تتقدون).

حال که حاصل روزه تقواست، پس می توان در ماه رمضان لقمه ها را به تقدوا تبدیل نماییم.

درست است انسان در خوردن شبیه حیوانات عمل می کند چون خوردن به بعد مادی انسان مربوط می شود اما جهت خوردن می تواند این شباهت مارا به حیوان متفاوت گردد اند به خاطر همین است که دین به ما دستور می دهد تا خوردن را با بسم الله آغاز کنید و بعد از خوردن صاحب نعمت را شکر و سپاس گویید. به همین منظور در آیه ای که به آن اشاره شد خداوند از ما می خواهد تا خوردن را مقدمه رسیدن به تقدوا و پرهیز گاری کنیم.

اهل ایمان خوردن را وسیله بزرگ شدن و نورانی شدن و به خداوند نزدیک شدن قرار می دهند نه نزدیک شدن به خداوند را وسیله خوردن قرار دهند شکی نیست کسانی که قدر دان و شکر گذار خداوند هستند همه نعمت های الهی را صرف بندگی خدا می کنند چنانچه در آیه ۱۷۲ سوره بقره خطاب به اهل ایمان می فرماید:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّباتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ اشْكُرُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانَ تَعْبُدُونَ.

خوش آنانکه تبدیل باحسن شدند.

لقمه های اهل ادب و معرفت

خوشابه حال لقمه هایی که نصیب اهل معرفت می شود. خوشابه حال لقمه هایی که تبدیل به احسن شده و با همنشینی با خوبان رنگ بوی اخلاص می گیرد زیرا کمال همنشین در آن ها اثر کرده است.

مخلصین لقمه هایشان به اخلاص تبدیل و محسنین لقمه ها را به احسان شاکرین لقمه هایشان به شکر تبدیل کردن و خائفین به خوف از خدا.

واهل عناد و کفر نیز لقمه هایشان به لجبازی و ناسی پاسی تبدیل نمودند. به قول مولوی:

هَرْدُوْگُونْ زَنْبُورْ خُورْنَدْ ازْ مَحْل / لِيكْ زَانْ شَدْ نِيشْ وَ زَانْ دِيْگَرْ عَسلْ
هَرْ دُوْگُونْ آهُوْ گِيَا خُورْدَنَدْ وَ آب / زِينْ يَكِي سَرْگِينْ شَدْ وَ زَانْ مشَكْ نَابْ
هَرْ دُوْ مِي خُورْدَنَدْ ازْ يَكْ جُورْ آب / اينْ يَكِي خَالِي وَ آنْ پِرْ ازْ شَكْرْ
اينْ خُورْدْ زَايِدْ هَمَهْ بَخْلْ وَ حَسَدْ / وَ آنْ خُورْدْ زَايِدْ هَمَهْ نُورْ اَحدْ

اما اهل تقدوا نیز لقمه ها را تبدیل به تقوای الهی می کنند و با اتری و سلامتی که در اثر لقمه های حلال بدست می آورند، هزاران کار خیرانجام می دهند. این است که خداوند در آیه ۸۸ سوره مائدہ می فرماید: بخورید و اهل تقدوا شوید اگر اهل ایمانید.

وَ كُلُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

در ماه مبارک رمضان وقتی برای سحری بیدار می شویم، ضمن دعا کردن غذا می خوریم تا فردا بتوانیم با گرفتن روزه عبادت خداوند را انجام دهیم در حقیقت این خوردن در سحر گاهان مقدمه نخوردن است.

داستان لقمه

در نتیجه همه به این امید هستند تاما با این لقمه انسانیت بسازیم و خداقل این لقمه را تبدیل به گناه و معصیت نکنیم.

مولی علی (ع) به خدا عرض می کند این بدن را در راه خدمت به خودت تقویت فرما. (قو علی خدمتک جوارحی) نکند از دستان مهربان خداوند لقمه بگیریم و از سلامتی که او به ما داده بهره ببریم و با این لقمه ها انرژی تولید کنیم اما علیه صاحب لقمه قیام کنیم و یا قدرت خود را در راه اهداف دشمن خداوند به کار ببریم. بی شک این نهایت کم لطفی و عین ظلم خواهد بود.

خداوند در آیه ۱۶۸ سوره بقره خطاب به همه مردم می فرماید روزی های حلال خداوند را میل بفرمایید اما در راه پیروی از شیطان گام برندارید. و در حقیقت نمک بخورید امانمکدان را نشکنید.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَ لَا تَتَبَعَّوْا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَذُونٌ مُّبِينٌ

همهی هستی به فرمان خداوند تسخیر ما شده است تا در راه رضای او و خدمت به بندگانش تلاش کنیم اما ناسپاسی است که ما این لطف را نادیده گرفته علیه بندگان خداوند به کار بندیم و موجبات آزار و اذیت آنها را فراهم آوریم.

لقمه ها را تبدیل به خدمت کنیم.

نمک بخورید امانمکدان نشکنید

گاهی از اوقات فراموش می کنیم این لقمه از کجا آمده، برای چه آمده و در راه چه کاری باید مصرف شود؟

نعمت های الهی بی حساب نیست و خداوند در مورد همهی آنها از ماسوال خواهد کرد. (ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم)

مراقب باشیم که شیطان سوگند یاد کرده در مال و اولاد ما مشارکت می کند (وشارکهم فی الاموال والآولاد) مشارکت شیطان در مال انسان این است که یا تلاش می کند مال از طریق حرام کسب شود یا اگر حریف نشد که از طریق حرام بدست آوریم کوشش می کند تا در مسیر حرام به کار برده شود.

ممکن است لقمه ای حرام نشود اما انرژی حاصل از آن تبدیل به یک حرام، گردد.

قران کریم به ما دستور می دهد به غذایی که می خورید خوب نگاه کنید.
فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ «سوره عبس - ۲۴»

ابر و بادو مه و خورشید و فلک بکار گرفته شده تا ما نانی را به غفلت نخوریم. کافی است به یک لقمه نگاه کنیم.

هم رحمت خدا در این لقمه پیداست. و هم زحمت هزاران بندگی خدا که در این لقمه دست دارند.

(زحمت شبانه روزی کشاورز، تحمل رنج پدر در تحصیل لقمه هی حلال و کوشش مادر برای تهییه غذادر این لقمه نهفته است).